

DE APOCALYPS EN 606X FOETSIMOETI

IN HET BEGIN EN AAN HET EINDE

De aarde nu was woest en ledig. Duisternis was er de baas over de alles omvattende vloed. Ze ontnam de kans om iets te laten groeien of tot zijn recht te laten komen.

Toen zei God 'er zij licht' en er was licht.

Hij maakte onderscheid tussen het woeste en ledige en creëerde plaats waar iets en iemand kon groeien en bloeien. Zo beschreven de bijbelschrijvers in ballingschap de inzet en betrokkenheid van God in het scheppingsverhaal, terwijl alles verloren leek te gaan, als troost. Een principe verklaring dat de dood en duisternis nooit de overhand zou krijgen in de geschiedenis van God met zijn/haar mensen.

Dat woeste en ledige, 'tohoe wa bohoe', is niet weg maar heeft zijn begrenzing toegemeten gekregen. Het is begrensd door de ruimte van leven, dromen en solidariteit waarin ieder en alles tot zijn recht mag komen, mens en natuur. Laten we eens investeren in die 'grensbewaking'.

Soms lijken die 'tohoe wa bohoe- elementen' terug de baas te zijn via dood, hongersnood, oorlog, wapenwedloop, vervolging, vervuiling, racisme, angst voor elkaar en pandemieën als een veelkoppige draak.

Net als bij verwoesting van Jeruzalem als stad van God voelden de eerste christengemeenschappen zich kwetsbaar en hun anders reageren werd gezien als rebellie. De bestaande macht van Rome voelde zich ondermijnd.

Het evangelie van de grote, onoverwinnelijke en hooggezetten keizers botste op een *tegen-evangelie* van kleine, kwetsbare mensen die vaak in een slavenpositie verkeerden. In dat evangelie werd gekozen voor kleine mensen die in een menswaardige toekomst geloofden waarin mensen gelijken zijn.

Soulwoman

Met zo'n toekomstvisie waarin de hoofdrol werd toebedeeld aan een gekruisigde bracht hen in verwarring. Nachtmerries over de zondvloed met al zijn kolkend geweld konden niet op tegen de dromen van het Lam.

Soms lijkt die 'Tohoe wa Bohoe' kracht en macht onoverwinnelijk. Het lijkt normaal dat de Apocalyps, de onthulling, de openbaring wat er gaande is in het hier en nu, als een vernietiging wordt ervaren door mede- en tegenstanders. Maar wie pikt die signalen op bij de 10 plagen?

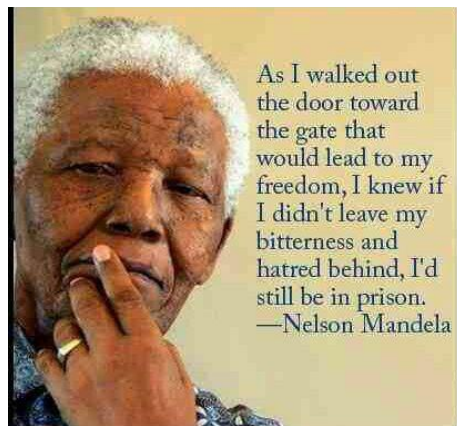
Voor de een is dat een signaal van het einde der tijden, voor de andere het orgelpunt van een transitieperiode en een mogelijkheid voor een nieuw begin.

Handen heb je om te delen

Omdat humor soms het enige wapen is dat rest, spraken de Johannesschrijvers in Openbaring over 666 of 606 ipv de keizer van Rome. Dit getal leefde voort als naam van die duivel die steeds weer de kop op steekt om de bevrijdende schepping leefruimte te ontnemen. Soms kreeg die duivelskop van de draak een andere naam bv. Foetsiemoetie in de tweede Wereldoorlog, en foetsie-moet-ie.

De vluchteling glimlachte bij de uitleg van die naam omdat het haar de hoop gaf dat haar kind iets van die vrede en solidariteit vanwege God zou mogen beleven. Dat was haar droom ondanks de nachtmerries van het nu en het verleden.

Vrij zijn is het niet het uitblijven van oorlogen en pijn.
Maar we kunnen op een andere manier vrij zijn.